

rørende Statens Børneopdragelsesanstalter og hele Børnesagens Henlæggelse under Kultusministeriet. Jeg tror ikke, Fremsettelsen af disse to Lovforslag vil forstyrre den, om jeg saa maa sige, paradisiske Fred, som vi alle ønsker opretholdt, indtil vi har faaet en ny og virkelig frisindet Grundlov gennemført.

Ogsaa til den højtærede Konseilspræsident, hvis demokratiske Initiativ i en Række Spørgsmaal, senest hans Indgriben vedrørende det arresterede Barn i Roskilde, jeg meget paaskønner, tillader jeg mig at rette en Henstilling. Den angaar Ansættelses- og Avancementsforholdene indenfor Centraladministrationen. Det er efter min Opfattelse en meget stor Fejl, at de ministerielle Embeder udelukkende er forbeholdte Jurister, og jeg vil gerne opfordre Konseilspræsidenten til at tage under Overvejelse, om der ikke kunde være Anledning til at lade hele denne Sag behandle i en Kommission. En Kommission af lignende Natur er nylig blevet nedsat i England, efter at der fra de Liberales og Arbejderpartiets Side var blevet protesteret mod, at den engelske Undervisningsminister havde bestemt ved Udsendelsen af et Cirkulære, at kun Akademikere fra Oxford og Cambridge kunde faa Ansættelse som Folkeskoleinspektører. De to nævnte Partier hævdede, at man til disse Poster først og fremmest burde udpege Mænd, der i en Aarrække havde virket i Folkeskolens Tjeneste. Paa samme Maade mener jeg, at vi herhjemme burde drage Omsorg for, at der i de forskellige Ministerier blev ansat Mænd, der gennem det praktiske Livs Arbejde havde erhvervet den rette Forstaaelse af den almindelige Befolknings retmæssige Krav.

Den højtærede Indenrigsminister fortjener Tak, fordi han, om end kun administrativt, har taget Anledning til at søge ansat folkevalgte Borgmestre i de Byer, hvor der paa Grund af Embedsledighed skal finde Nyvalg Sted af Byraadets Formand. Jeg tillader mig at spørge Indenrigsministeren, om det ikke vil kunne billiges, at de kongevalgte Byraadsformænd træder tilbage i de Byer, hvor den stedlige Byfoged allerede er beskikket til tillige at være Borgmester. Det kunde jo tænkes, at man, da en hel Del af disse Mænd stadig hævder, at de er overlæssede med Arbejde, i Kraft af den Praksis, man nu, som jeg mener til stor Nytte, søger at gennemføre, kunde faa disse Folk erstattet af folkevalgte Byraadsformænd.

I Anledning af det stærke Røre, som

Sammenslutningen af visse Livsforsikrings-selskaber har vakt, tillader jeg mig at opfordre Indenrigsministeren til at forberede Livsforsikringsvæsenets fuldstændige Overgang til Staten. En Reform i den Retning er nylig gennemført i Italien. Ved Behandlingen af Livsforsikringsloven i Fjor gjorde for øvrigt mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Ilte Valgkreds (Sigvald Olsen), sig til Talsmand for en saadan Reform, og jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, som han ved den Lejlighed fremsatte dels her i Tinget, dels i den afgivne Betænkning.

Overfor Landbrugsministeren tillader jeg mig at fremholde Kravet om en snarlig Revision af Jagtlovgivningen. De Forrettigheder, der ogsaa paa dette Omraade ifølge den nuværende Lovgivning er forbeholdte Landets Herremænd, bør snarest afskaffes. Eksempelvis skal jeg anføre, at Godset Gunderslevholm i Sydsjælland endnu paaberaaber sig, at det besidder Retten til at udøve Jagt paa nogle udstykkede Arealer, der tidligere har været underlagte en Universitetet tilhørende Gaard i Skelby Sogn i Sydsjælland. I en Skrivelse til en af Ejerne af de paagældende Parceller, Peter Jørgensen, Kagstrup, udtaler Gunderslevholm Godskontor den 9. September dette Aar følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal citere: „Paa Foranledning af det herværende Jagtvæsen meddeles herved, at Jagtretten paa Matr.-Nr. 1 a, 1 b og 1 c og 1 d, Kagstrup, tilhører Ejeren af Gunderslevholm, p.t. Kammerherre J. de Neergaard, ifølge kgl. Skøde af 7., tgl. 14. Februar 1731 ved Sjællands Landsting, og at han som Følge deraf forlanger uhindret Adgang for sig og Jagtbetjente til at udøve denne Ret som hidtil paa de paagældende Ejendomme, ligesom eventuel ulovlig Jagt paa dem vil blive paataalt og forfulgt ved Retten.“ Det forekommer mig, at Tiden nu maatte være inde til ved en Revision af vor Jagtlovgivning af faa den Art 200 Aar gamle Privilegier bragt ud af Verden.

Samtidig med, at jeg omtaler dette Spørgsmaal om en Revision af vor Jagtlovgivning, paahviler det mig efter en Henstilling, der fra Vælgere i min Kreds er sket til mig, at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han vil yde sin sikkert værdifulde Medvirken til, at der ad Lovgivningens Vej træffes Foranstaltninger til at raade Bod paa den Landplage, som Raagerne efterhaanden er blevet for en stor Del af vore Landboere. I Sydsjælland paafører Raagerne hvert Aar Landbrugere i Hundredvis et mægtigt Tab, og det er min